

Kritika - Boszorkányvadászok 3D

2013 február 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Bárcsak lenne arra valami mód, hogy visszakapjam életemnek azt a kínkeserves másfél óráját, amit ez a filmnek csúfolt tömegoszlató eszköz örökre elvett t?lem. De sajnos tudom jól, hogy erre nincs lehet?ség, így csak egy dolgot tehetek:{..}

{...}mindenkit figyelmeztetek, hogy tartsa magát olyan távol a *Boszorkányvadászok* cím? borzalomtól, amennyire ez emberileg lehetséges.

És most nem viccelek. Hollywood az utóbbi években képes volt hónapról hónapra, s?t, hétr?l hétre állandóan alulmúlni önmagát. Ezt mindannyian jól ismerjük. De most ezzel a filmmel egy pillanat alatt olyan mélyre süllyesztették az egyébként is a béka feneke alatt poshadó színvonalat, aminek talán még Uwe Boll sem lesz képes soha úgy istenigazából alányesni.

De most komolyan, mégis mire lehetett számítani? A klasszikus Grimm mese, a Jancsi és Juliska akció-fantasy feldolgozásáról csak az nem képes mérföldekr?l megállapítani, hogy egy nagy rakás g?zölg? tehénürülék, aki még nem kezdte meg tanulmányait az általános iskola második osztályában. Szerencsére azonban ?ket egyébként sem engedik be a moziba a korhatár-besorolás miatt, így velük nem is kell számolni. Viszont normális esetben az, hogy egy filmnek a m?vészi értéke a nullával egyenl?, még nem jelenti azt, hogy nézhetetlen lenne. Létezik ugyanis az a bizonyos b?nös élvezet, amit mindannyian tapasztaltunk már: amikor hiába tudjuk, hogy amit nézünk, az rossz, akkor is tetszik, amit látunk. Amikor szemet hunyunk a hibákon, a tévedéseken, a képtelenségeken, és egyszer?en csak remekül szórakozunk.

Nos, jelentem, a *Boszorkányvadászok* a filmes értékekhez hasonlóan nélkülöz minden ilyen jelleg? b?nös élvezeti értéket is. S?t, elmondhatjuk róla, hogy a létez? legrosszabb és legvisszataszítóbb közhelyeket ötvözi egybe, amelyek láttán még a legjámborabb mozinéz? is tehetetlenül szorítja össze az öklét és értetlenül vakargatja a fejét. A történet, mint olyan, egyszer?en nem létezik, a karakterek még az átlag látványmozikhoz képest is jelentéktelenül laposak, az akciójelenetek pedig egyszer?en nevetségesek. Mindezeken túl a trükkök helyenként még a középiskolai számítástechnika gyakorlatok szintjét sem érik el, a humort pedig minden bizonnyal a *Közhelyes Poénok - Alapfok* cím? tanulmánykötetb?l gy?jtötték ki a minden tehetséget nélkülöz? írók. És mindezt 3D-s pompában élvezhetjük!

A film bevezet?je lényegében a Grimm mese cselekményét teszi ki. Jancsit és Juliskát az apjuk egy éjszaka kiviszi a sötét rengetegbe, és magukra hagyja ?ket. A két halálra rémült gyerek némi kóborlás után ráakad arra a bizonyos mézeskalács-házra, ahol aztán egy csúf boszorkány foglyul ejti ?ket. Ám szerencsére sikerül megszabadulniuk, a banyát pedig elevenen megsütik a saját kemencéjében. Ennyit az expozícióról (és az eredeti forrásm?höz való kötödésr?l), innent?l ugyanis ugrunk egy nagyot az id?ben, és megismerkedhetünk a feln?tt Jánossal (Jeremy Renner) és Júliával (Gemma Arterton), a tapasztalt, dörzsölt - értsd: bugyuta egysorosokban beszél?, csúnyán néz?, keménynek beállított, de valójában dögunalmas és ezerszer látott kartonpapír - boszorkányvadászokkal, akik a világot járva, mit tesz Isten, boszorkányokra vadásznak! Vajon ki lehetett az az agytröszt, aki ezt a lerágott csont koncepciót méltónak találta arra, hogy film készüljön bel?le?

Mindegy is. A kérdés inkább az, hogy vajon mi olyat tudtak hozzátenni a filmesek ehhez a nagy semmihez, amit?l a mozi mégis nézhet?vé válik. A rövid válasz erre az, hogy semmit, a hosszú pedig az, hogy az ég világon semmit! Kapunk egy f?gonosz boszit (Famke Janssen), aki azt az ördögi célt t?zte ki maga elé, hogy fajtáját egy rituálénak köszönhet?en ellenállóvá teszi a t?zzel szemben. És ez valamiért nagyon problémás lenne a világ többi része számára, így a két h?s elindul, hogy szembeszálljon a pokoli n?személlyel és társaival. Hogy miért van szükségük a bosziknak pont erre a védelemre, és mondjuk miért nem fontos számukra a tucatnyi egyéb módszer, amelyek ugyanúgy végezni tudnak velük, arra nem kapunk magyarázatot. De ne is firtassuk, elvégre ez lesz a cselekmény egyetlen mozgatórugója, és ha már itt elakadunk értelmet keresve ott, ahol az nincs, akkor a film minden egyéb mozzanata is megkérd?jelez?dik számunkra. Azt pedig nem szeretnénk, mert bizony ha egyszer elkezdünk belekötni a mérhetetlen mennyiség? hibába, önellentmondásba és katyvaszba, amelyet ez a mozi felvonultat, akkor soha nem leszünk képesek emberi lényként tekinteni azokra, akik a film létrejöttében kisebb vagy nagyobb mértékben szerepet vállaltak.

Ha nagylelk? és engedékeny lennék, könnyen szemet hunynék olyan apróságok felett, mint a történet korával összeilleszthetetlen fegyverek és eszközök szerepeltetése. A filmben ugyanis a géppuskától kezdve az inzulinos injekción át egészen az elektromos sokkolóig minden el?fordul, amit aligha lehet a boszorkányüldözések id?szakához köthet? tárgyakként azonosítani. Ám sajnálatos módon ebben az esetben sem nagylelk?nek, sem engedékenynek nem érzem magam, köszönhet?en a mozi vérlázítóan ostoba voltának, így engedtessék meg nekem, hogy megemlítsem ?ket, mint egy újabb elem, ami tovább ront az egyébként is silány élvezeti értéken. Továbbá érdemes arról is szót ejteni, hogy a készít?k láthatólag nem sok id?t és energiát fordítottak olyan apróságokra, mint a korszaknak megfelel? karakterek realisztikus ábrázolása. A film szerepl?i lényegében végig ugyanúgy beszélnek, ugyanúgy viselkednek, olyan attribútumokkal rendelkeznek, mint a jelenkor emberei, ami bizonyos esetekben, jól alkalmazva m?ködhet a vásznon. Elvégre el lehetne képzeni annál rettenetesebb dolgot, hogy az átlag mozinéz? nem tud kell?en azonosulni a karakterekkel (karakterek... pfff!), mert azok nem úgy viselkednek és beszélnek, mint ahogy azt a többi filmben megszokhatta? Ugye, hogy nem, és ezt nem is szabad hagyni! Így hát mindenki ugyanazokat a káromkodásokat használja, mint manapság, az elt?nésekr?l aktákat vezetnek, h?seink rajongója pedig újságcikkeket vág ki kedvenceir?l és gy?jti azokat mappába (tekintsünk el attól, hogy ez az idegesít? Jar-Jar Binks utánérzet a korral szöges ellentétben tud olvasni, hogy hozzájuthat bármiféle nyomtatott sajtóhoz, és azokat büntetlenül szétvagdoshatja kedve szerint).

Ebben a filmben azonban ezek az elemek egyáltalán nem m?ködnek jól, simán csak cikik. Értem én, hogy ezeket humornak szánták. De ezzel meg az a bajom, hogy képtelenek voltak viccesen tálalni ?ket. A *Boszorkányvadászok* nem a m?faj, hanem önmaga paródiájaként képtelen hozni azt, amit a néz? elvár t?le. Túl nagy falat neki még az együgy?, bugyuta szórakoztatás is, ami azért sokat elárul a min?ségér?l.

A film, ha másra nem is, arra mindenképpen jó, hogy kit?n?en érzékeltesse az amerikai filmgyártás arrogáns és pökhendi hozzáállását a néz?khöz. Két lehet?ség van ugyanis. Hollywood vagy totálisan hülyének, ostobának, butának tartja a közönségét, és a fejesek azt hiszik, hogy bárkivel bármit meg lehet etetni. A másik opció az, hogy a néz?knek mostanra tényleg olyan alacsony lett az ingerküszöbe, annyira hozzászoktak a sorozatban gyártott antifilmekhez, hogy a nagy stúdiók jó úton járnak, és valóban bármit le lehet gyömöszölni a torkunkon. Az el?bbi esetben a filmkészít?k id?vel a saját b?rükön tapasztalják majd meg, milyen az, ha a néz?nek elege lesz abból, hogy palira veszik. Ha viszont a második lehet?ség az igaz, akkor sok év múlva még ezt a minden képzeletet felülmúlóan ócska filmet is visszasírjuk majd.

Sztakó Balázs

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló